

[Hanne Reintoft.]

tænkkeligheder og bemærkninger kan vi i øvrigt i hovedtrækkene fuldt ud støtte lovforslagene.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Jeg skal takke for de bemærkninger, som ordførerne har gjort til de fire forslag. Det har bl. a. været diskuteret, i hvor høj grad der her var tale om en stor sag eller en lille sag, hvor mange penge det drejede sig om; og for at debatten om det ikke skal svæve helt i det blå, skal jeg lige erindre om, at jeg allerede ved fremsættelsen gjorde opmærksom på, at alene investeringsfondshenlæggelserne udgjorde i 1968-69 600 mill. kr. Det er kun en vis del ud af de samlede regler, som VS her har foreslået ændret, så det er altså ganske enorme beløb, det drejer sig om.

Hr. Helge von Rosen gentog, hvad der har været sagt så mange gange tidligere, at man fra socialistisk side har fuldstændig uret, når man taler om afskrivningsreglerne som et tilskud til erhvervslivet. Afskrivningerne betyder kun en udsættelse, sagde hr. Helge von Rosen, men det er jo ikke rigtigt. Hvis virksomhederne er i vækst — og man kan vel godt i dag sige, at det er det typiske og har været det typiske hele vejen op igennem 1960erne og også tidligere. — så er der gennem afskrivningsreglerne tale om en permanent skattnedsættelse. Derfor er det rigtigt, når vi kalder disse afskrivningsregler eller afskrivningsfiduser ved deres rette navn eller prøver på at forklare, hvad det egentlig er, det drejer sig om. Der er tale om fordele for de erhvervsdrivende, og det er jo sådan, at fordele til én gruppe i samfundet betales af det øvrige samfund. Dermed bliver det rigtigt at sige, at for disse afskrivningsreglers og tilsvarende bestemmelsers vedkommende er der tale om et tilskud, der ydes af de mange til de få. Det sker også på andre områder i vort samfund, og der er al mulig grund til at kritisere, at det forholder sig sådan.

Nu kunne der sikkert godt argumenteres for, at virksomhederne tidligere, da man indførte en række af reglerne her, var så dårligt kørende, og at konkurrenceevnen var så svag, at der kunne være en vis motivering for at sætte ind med nogle ekstraordinært gunstige afskrivningsregler og

støtteforanstaltninger, som der her er tale om. Men jeg tror dog, at det ville falde selv ordførere fra VKR-partierne svært at forklare, at virksomhederne også i dag er så skidt kørende, at de absolut behøver disse særlige afskrivningsmuligheder ud over de normale afskrivningsregler, som jo ikke er særlig ugunstige. Der er tale om 30 pct.s afskrivninger på saldo værdierne, og det rører vi ikke ved med forslagene her. Selv om det vel er sådan, at i almindelighed holder maskinerne langt mere end de 4-5-6 år, som afskrivningsperioden varer, rører vi alligevel ikke ved disse almindelige afskrivningsregler.

Jeg tror, det ville være svært at motivere, at de særlige afskrivningsregler, de særlige tilskud, som der her er tale om, skulle være nødvendige i dag. F. eks. gælder det bygningsafskrivningerne. Det var interessant at høre, at alle partier, så vidt jeg forstod selv kommunisterne, holder på, at bygningsafskrivninger må vi sandelig opretholde, for man kan pege på et eller andet lille hjørne et eller andet sted, hvor bygningerne er faldet lidt i pris i en eller anden periode. Må jeg lige holde fast ved, at det væsentlige er, at bygningerne stiger i værdi og har gjort det i masser af år, og at der derfor ikke er nogen rimelighed i at opretholde bygningsafskrivningerne. Afskrivninger traditionelt forstået svarer jo til, at aktiverne forringes, og at det derfor skal være muligt at genanskaffe dem, eller at de teknisk forældes i øvrigt; det er kommet ind i de senere år.

Men det er ikke tilskud, siger man. Jeg tror ikke, man vil benægte, at hvis disse lovforslag gennemførtes, så kunne skatten for lønmodtagerne sættes ned. Jeg vil påstå, at hvis de gennemførtes — og jeg gentager: uden at man ændrer ved den almindelige afskrivning — så kunne man totalt undgå den stigning i trækprocenterne, der nu har fundet sted, og som folk har oplevet de seneste dage, endda uden at ændre spor ved regeringens økonomiske politik i øvrigt.

Ministeren antydede, at vi ikke rigtig havde forstand på, hvad vi snakkede om, og sagde, at når det drejede sig om bygningsafskrivningerne, så viste det sig nemlig, at vi åbenbart heller ikke ville tillade folk at afskrive på f. eks. elevatorer og tilsvarende inventar. Jeg vil henstille, at ministeren lige får nogle af sine medhjælpere i ministeriet